

c) den Garanti, som man i 1720 tilsigtede, nemlig at Embedsmændene skulde have en Slags „Attest for Hæderlighed“ hos deres Medborgere, derigennem, at disse kautionerede for dem, er jo nu dels ganske unødvendig, idet der findes faa Lande, hvor Embedsstanden som Helhed er saa hæderlig som i Danmark, dels faktisk ganske bortfaldet, efter at det er blevet almindeligt at tegne Kautionsforsikring i Selskaber, der tage ganske forretningsmæssigt paa dette Forhold.

Om et enkelt Punkt anføres, at naar Embedsmænd kunne overtage Kuratel, jfr. Kancelliskrivelse af 18. Juni 1846, kan Staten lige saa gerne lade dem overtage Værgemaal, navnlig under Hensyntagen til Overformynderiets Stilling i Nutiden.

Til Rest bliver saaledes i Nutiden kun Centraladministrationens og Embeds- og Bestillingsmændenes Ulejlighed med de mange Attester m. m. samt Embeds- og Bestillingsmændenes Udgifter med Tinglæsning etc., en Udgift, der tilmed er uretfærdig, da den stærkest rammer de mindre lønnede, der hyppigst forflyttes. Det er dernæst uretfærdigt, at Embedsmænd, der eje faste Ejendomme, faktisk komme til at stille større Kautionsbeløb end Embedsmænd, der ikke eje saadanne, idet der jo ikke afkortes noget i Kautionsbeløbene for dem, der eje faste Ejendomme.

Endelig kommer hertil den Betragtning, at naar Amtmænd, der dog have en ikke saa ringe Oppebørsel af Bevillingsgebyrer etc., samt Statsbanepersonalet, der dog ogsaa indkasserer store Beløb, ikke komme ind under de nævnte Bestemmelser i Kasseforordningen af 1840, synes det retfærdigste at være at foretage en gennemgribende Revision af denne gamle Forordning i den ovenfor angivne Retning eller fuldstændig at ophæve den; hertil udkræves imidlertid en ny Lov, hvorfor vi herved tillade os ærbødigst at andrage om, at en saadan maatte blive udstedt.

Udvalget gør ingen Indstilling.

2. Fra *Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904* om en Grundlovsforandring. (Indbragt den 27. November 1906 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, *Blem*).

Andragendet er saalydende:

„Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904“ tillader sig herved ærbødigst at andrage den høje Regering og Rigsdag om, naar en Forandring i Grundlovens § 32 maatte blive søgt gennemført, at man da samtidig søgte Bestemmelsen i Grundlovens § 17 om, at Embedsmænd skulle aflægge Ed paa Grundloven, ophævet, hvorved man muliggjorde, at Embedseden kunde blive afløst af et Løfte uden religiøst Præg, saaledes som det jo i sidste Rigsdagssamling er forsøgt.

Udvalget gør ingen Indstilling.

3. Fra *Embedsmændenes Fællesudvalg af 10. Oktober 1904* om, at der ved en eventuel Revision af Skattelovene maa blive taget visse nærmere betegnede Hensyn. (Indbragt den 27. November 1906 af Folketingsmanden for Bornholms Amts 1ste Valgkreds, *Blem*).

Andragerne anføre:

- 1) at de Beløb, der indeholdes i Embeds- og Bestillingsmænds Lønninger til Sikring af Selvpensionering, Livsforsikring eller Overlevelserente, ikke medtages ved Ansættelse af Skat til Stat og Kommune, jfr. Indenrigsministeriets Skrivelse af 15. Februar 1861;
- 2) at der ikke for civile Statsembeds- og Bestillingsmænd, der bo udenfor den Kommune, hvori deres Statstjeneste foregaar, forlanges Erhvervsskat til denne, medmindre man paa en eller anden Maade holder de brøstholdne skadesløse, for det Tilfælde, at Skatteprocenten er meget høj i „Erhvervskommunen“.